

אֲלֹא כל מה שעשה הקודוש ברווק הוּא, כל דבר ודבר נמשך אמר מיננו. באדם יש شيء דרגות, אחת מימין ואחת ממשמא. אותו שמיימין נקרא יוצר הטוב, והואו של השמאלי נקרא יוצר הרע. בין שיצא אדם משער ביתו, אותו שדר מרים עיניו, וראה את היצר הרע עיניו, ושורה לשם, נמשך לאותו צד וזה מימין. ובאותו צד עומדת שם של רboneו, ולא יכול להתקרב ולהרע לו, ו יצא האדם ונצל ממנו. בשגננס, הרי השם הקודוש עומדת לימון ולא יכול לקטרג עמו.

ועל זה ציריך האדם שלא יעשה (*עביד*) טנווף ולכליוּך בשער ביתו ולא ישפך מים עכורים. אחד, שלא יעשה קלון לשם רבונו. ואחד, שיש רשות לאותו המחבר לחבל. וכן יזהר האדם מזוהה, ויזהר האדם שלא ימנע משער ביתו שם רבונו.

ובשארם מתקין מזווהה לפתחו, בשגננס (אותו האדם), אותו יוצר הרע ואותו שדר בעל קרכט שומרים אותו, ואומרים תחלה קייח' זה השער לה' צדיקים יבואו בו. וכשלא עומדת מזווהה בפתחה האיש, יוצר הרע ואותו שדר מתקנים כאחד, שמים ידריהם על ראשו בזמן שגננס, פותחים ואומרים: אווי לו לפלוני שיצא מראשות רבונו! מאותו זמן הוא עומד בלי שמיירה, שאין מי שיטהר עליו. הרחמן יצילנו.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, והוא ייחוד אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, והוא ייחוד אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, והוא ייחוד אחד. אחר, להיות שמו סוד אחד. וסוד זה - ה' הוא האלים, זה פתוח פשם ביחיד. אם אמר, אם ב' פהמו שפטוב (וכירה ד') ה' אחד והוא ייחוד אחד, לא היה ה' הוא האלים. שאם פתוח ה' ושמו הוא אחד, קיימת אומייר ב'. לא כתוב אלא ב', והוא ייחוד ושמו אחד. זה, ה' הוא האלים הוא, ויראה ה' אחד ושמו אחד.

אֲלֹא כל מה שעבד קדשא בריך הוא, כל מלאה ומלה חד מימינא, וכל משמאלא. בהוא דימינא אקרי יציר הטוב, וההוא דשמאלא אקרי יציר הרע. בין דנפק בר שמרתא דביתה, ההוא שידא זקיף עינוי, וחייב ליציר הרע, דשארי לשמאלא, אחמשך לההוא סטרא ותחעד מימינא. ובההוא סטרא, קאים שמא דמאריה, ולא יכול לא הרבה ולאבאשא ליה, ונפיק בר נש (דף וס"ד ע"א) ואשתזיב מגיה. פד עיליל, ה' שמא קדישא לימינא קאים, ולא יכול לקטרגא בתודה.

ועל דא אצטיריך בר נש, דלא יעביד (ס"א עביד) טנופה ולכלוּך בתרעה דביתה, ולא יושיד מין עכוריין. חד, דלא יעביד קלנא לגבי שמא דמאריה. וחד, דאית ליה רשות להוא מחייב לחייב. ובגין ב' יוזהר בר נש מהאי, ויזהר בר נש דלא ימנע מתרעה דביתה שמא דמאריה.

ובבר נש אתקין מזווהה לפתחיה, פד עיליל (ס"א מהוא בר נש), ההוא יוצר הרע וההוא שידא בעל ברית יהו גברי ליה, ואמרי (תהלים קיח) זה השער ל'י' צדיקים יבאו בו. ובכד לא קאים מזווהה לפתחיה דבר נש, יוצר הרע וההוא שידא מתקניין בחרא, שלו ידיהו על רישיה בזמנא דעיליל, פתחי ואמרי, ווי ליה לפלא, דהא נפק מרשותה דמאריה, מההוא זמנא קאים بلا נטירו, הדלית מאן דנטיר עלייה, רחמנא לישובן.

שָׁמַע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, (דברים י) דא איהו יהוניא חד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ה' א יהוניא אחרא, למפניו שםיה ר'א חד. ור'א דא, (מלכים א יח) יי' הוא האלים, דא בתיב, פד אינון ביהוניא חד.

ואי תימא, אי כי בגונא דכתיב, (זכריה יד) יי' אחד ושמו אחד, לאו איהו יי' האלים, דאי כתיב יי' ישמו הוא אחד, בגונא אקרי כי, לא כתיב אלא יי' אחד ושמו אחד, ואצטיריך לומר בגונא דא, יי' הוא האלים הוא, ויתחזי יי' אחד ושמו אחד.

אחר, להיות שמו סוד אחד. וסוד זה - ה' הוא האלים, זה פתוח פשם ביחיד. אם אמר, אם ב' פהמו שפטוב (וכירה ד') ה' אחד והוא ייחוד אחד, לא כתוב אלא ב', והוא ייחוד ושמו אחד. זה, ה' הוא האלים הוא, ויראה ה' אחד ושמו אחד.